

Melodi: Jordbærstedet

PÅ kongsvold så e' det vel livat den tia

Når jaktprøv'sesongen for alvor tar te'.

Da samles det bortimot seks hoinner hoinna,

Men har æ hørt rett får itj aill vårrå med.

Om dagan så spring dem til fjells etter rypan

Med kailla i vømmøl og vi'bremma hatta

Om kvellan så samles dæm nede på kroa

Med skryt og spillopper til langt utpå natta.

I Knudshø, på Kolla, og Hjerkin vi farer,

Med håpet i hoinnan og hoinnan i bainn.

Og når vi dæm sleppe og fjellan blir krympa

Av sitrende kroppa som stivne i stand.

Da banke det heftig i brystet på "karen"

Av kjærleik og stolthet og håp om suksess

Og når rypan e' fløgge' og hoinnan ligg flate

Da e' det itj nåkka som heite for stress.

I regn eller storm går vi lett 10-12 tima

Kvar dag for å finne den gjeveste ryp'.

Med løkklige hoinna som knapt har sjett fjøra

Men veit ka dæm savne , det e' itj' no' skryt'.

Han stivne i stand når hain kjenne rett' lukta,

Som hogget i stein står hain te' hain får reise,

Da bærs det te' værs det som lå neri myra

Ein bekkasin mekkra og vi fekk lang nese.

Men hoin hain gir sæ itj lik lett som kaillen,

Hain gjer sæ eit slag og så "frys'n" på nytt.

"SLUTT MED DET TULLET" sei kaillen og snur sæ;

opp flakse det rypa og hoinn ligg "skutt".

Stol du på hunden, han er nok den beste

Til rypan å finne og stand på dem feste.

Du veit vel kor du skal dra for å leite;

TIL KONGSVOLD E' OG BLI' MITT RYPESTE'.